

Αριθμός 101

Ο ΠΕΡΙ ΩΡΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 182 ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 15 ΤΟΥ 1967)

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 2(1)

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει το εδάφιο (1) του άρθρου 2 του περί Ωρών Απασχολήσεως Νόμου, εκδίδει το ακόλουθο Διάταγμα.

1. Το Διάταγμα αυτό θα αναφέρεται ως το περί Υπαλλήλων (Ώρες Εργασίας) (Τροποποιητικό) Διάταγμα του 1990 και θα διαβάζεται μαζί με τα περί Υπαλλήλων (Ώρες Εργασίας) Διατάγματα του 1961 και 1985 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «το βασικό διάταγμα») και το βασικό διάταγμα και το Διάταγμα αυτό θα αναφέρονται μαζί ως το περί Υπαλλήλων (Ώρες Εργασίας) Διάταγμα του 1961 μέχρι το 1990.

Επίσημη
εφημερίδα
Παράρτημα
Τρίτο:
28. 4.1961
5.10.1985.

2. Η παράγραφος 5 του βασικού διατάγματος καθίσταται υποπαράγραφος (1) της παραγράφου 5, στην παράγραφο δε 5 προστίθεται η ακόλουθη νέα υποπαράγραφος:

«(2) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται προσωρινή εξαίρεση σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης υποπαραγράφου, επιβάλλεται όπως εις αντιστάθμιση παραχωρείται στα επηρεαζόμενα πρόσωπα περίοδος ανάπαυσης τέτοια, που να διασφαλίζει στα πρόσωπα αυτά τουλάχιστον 24 συνεχείς ώρες.»

